(המשך מעמוד 59)

הפריע. המשכתי לבלות איתם כר־גיל. יצאתי עם בחורות, והלכתי לבתי־קפה ומועדונים.

אחרי שנה הרב דהאן אמר לי שידיעותי ביהדות מספיקות, כדי שיוכל להציג אותי בפני הרבנים המגיירים הישובים בפאריס.

הרב דהאן הציג אותי בפני שלושה רבנים, ששאלו אותי שאלות על הכל. הם בחנו את בקיאותי ביהדות. ולאחר מכן הודיעו לי חגיגית שהחליטו לקבל אותי אל חיק היהדות, ונתנו לי תעודת־גיור חתומה על־ידם, ועל־ידי הרב דהאן. חזרתי לבלגיה שמח. נראה לי שהעניין הסתיים.

החזן פוליקובסקי יצא לגימלאות. במקומו בא חזן חדש בשם יהושוע לבר. היה לנו ויכוח בבית־הכנסת. בסס ולהתחתן עם בחורה יהודיה מבית־מסורתי. אחרי־כן אני מתכוון לעלות לארץ.

הקץ באתי לישראל. חשתי הסר־אונים, והחלטתי ללכת לרב דרייפוס בירושלים. היא שמע את כל הבעיות ואמר שאינו יכול לעזור לי. פתאום הוא הציע לי ללכת למאה שערים, ולהתגייר שם תמורת כסף. הופתעתי וסירבתי בכל תוקף. סיפרתי לו שאני רוצה להתגייר מפני שאני מתאים להיות יהודי, ולא בגלל שאני משלם כסף. עוד בבלגיה הציעו לי לפנות לרב קסורלה בפריז. שמעתי הרבה פעמים מספרים שהוא שואל קודם את מי שבא אליו אם יש לו כסף. אני מכיר מישהי שלפני עשר שנים הוא גייר תוך יום אחד, תמורת עשרת אלפים פרנקים.

גר בן־אברהם
אמונה — ולא כסף

החזן לבר אמר, ששישה מיליון יהודים נטבחו בגלל שלא קיימו את המצוות. לא יכולתי לקבל זאת. טענתי שהוא מעליב את אלוהים, מפני שהוא זורק את האחריות למעשי המין־האנושי עליו. אמרתי שרוב היהודים, שסבלו והושמדו בשואה הם יהודי־פולין החרדים, שקיימו את כל המיצוות. הסברתי לו שהוא צריך לקבל את העובדה שיכולה להיות תשובה אחרת. לבר לא ענה.

בשבת שלאחר מכן, התאספנו בבית־הכנסת כרגיל, וכפרנו עשרה מתפללים למניין. לבר אמר שאי־אפשר להתפלל כי יש רק תשעה. ספרנו שוב וראינו שיש עשרה. לבר אמר, שהוא לא מכיר בגיור שלי, שנעשה בידי רב ליברלי. היא נתן לי להשתתף במשך חודש בי־מניין רק מפני שהוא מתיר־. אבל עכשיו אני אצטרך לעבור גיור אצל רב אורתודוכסי.

ניסיתי לבקש עזרה מהאירגון־הציוני בבלגיה. פניתי גם לגבריאל תור, שליח הסוכנות שם, וגם הוא לא ידע איך לעזור לי. נציג בני־עקיבא בבלגיה, אמר לי לעלות לישראל. אני באמת מתכונן לעלות, אבל כרגע אני משלים את לימודי ההנדסה בבלגיה. זה יקח עוד שנתיים. אני רוצה קודם להתחמם, ויש צורך לסגור את המוגן. האסקורט היא בעלת נפח מנוע של 1300 סי.סי. ואינה מסוגלת לשאת את העומס של המזגן. אולם הורביץ עמד על רכישת מכונית כחול־לבן עבורו, מכונית אשר בתודעת הציבור היא קטנה וחסכונית. הוא קיווה שרכישת האסקורט תזכה לכותרות גדולות בעיתונים. „אני צריך לתת דוגמה להיסכון," אמר ליועציו.

אולם העיתונים איכזבו את הורביץ. כמה מהם פירסמו את הידיעה על מכונית האסקורט של השר בעמודים פנימיים על גבי שלוש שורות. האחרים סירבו להתייחס אליה.

הורביץ עומד להחליף את המכונית שלו למכונית גדולה יותר, אפשר יהיה גם להתקין מזגן וגם לנסוע בעליות. אך לפני שהוא מוכר את המכונית, החליט עוזרו האישי, חיים חכם, להרוויח בכל זאת פירסומת אישית לשר שלו בעניין האסקורט. הוא פנה אל מפעלי המכוניות בנצרת, יצרני האסקורט הישראלי והציע להם: „אני אסדר לכם ששר־האוצר יצטלם על־ידי מכונית האסקורט שלו. אתם תוכלו לפרסם תמונה זו במודעה בגיליון עמוד בעיתונים, ותזכו בפירסומת מצויינת."

מפעלי הרכב סירבו. התשובה שלהם היתה: „זו הוצאה כספית גדולה מדי, מודעה על־פני עמוד שלם בעיתונים."

השאלה הנשאלת עתה על־ידי ליצני האוצר היא אם חכם יפנה גם ליבואני פורד או וולוו, כשהשר שלו יחליף את מכונית האסקורט, ויציע להם פירסומת מיניסטריאלית.

פרשת האסקורט של יגאל הורביץ

מכונית ה„אסקורט" הלבנה השחרוכה בקושי רב בעליות לירושלים. בתוך המכונית הקטנה ישבו שניים: שר־האוצר, יגאל הורביץ ונהגו. במעלה הקסטל נפתחו חלונותיה של האסקורט. המכונית התחממה. הנהג כיבה את מיזוג־האוויר שבה והוא והשר פתחו את החלונות.

יגאל הורביץ קילל. בשנים האחרונות נסע הורביץ רק במכוניות אמריקאיות גדולות, בהן היה מותקן מיזוג־אוויר. הורביץ העשיר יכול היה להרשות לעצמו מכוניות גדולות והוא ידוע כמי שמעריץ את המכוניות האמריקאיות.

כשהחל הורביץ במדיניות הקיצוצים שלו, הוא החליט להראות דוגמה אישית. בעוד שר־האנרגיה, יצחק מודעי, מהליך את מכונית הוולוו שלו במכונית פורד גדולה, אחרי שלושה חודשי נסיעה בלבד, ובעוד השר הממונה על הרכב לשרים, שר הפנים הד"ר יוסף בורג, מחליף את מכונית הוולוו שלו באולדסמוביל גדולה ויקרה, החליף יגאל הורביץ את הוולוו של שר־האוצר במכונית אסקורט תוצרת־ישראל.

הכל ההיו את הורביץ מפני המכונית הקטנה. הורביץ הוא משרים הנוסעים הרבה. מדי יום הוא נוסע על קו כפר־יסבורג, שם נמצא ביתו, — ירושלים, שם לישכתו. בנוסף לנסיעות יום־יומיות אלה, מרבה הורביץ בסיורים ברחבי הארץ.

לפרסם לפני המכירה

בעייה אחרת היא בעיית מיזוג־האוויר. בכל מכונית אפשר להתקין מזגן, אך במכוניות קטנות המזגן אינו יעיל. כל עלייה גורמת למכונית קטנה להתחמם, ויש צורך לסגור את המזגן. האסקורט היא בעלת נפח מנוע של 1300 סי.סי. ואינה מסוגלת לשאת את העומס של המזגן. אולם הורביץ עמד על רכישת כחול־לבן עבורו, מכונית אשר בתודעת הציבור היא קטנה וחסכונית. הוא קיווה שרכישת האסקורט תזכה לכותרות גדולות בעיתונים. „אני צריך לתת דוגמה להיסכון," אמר ליועציו.

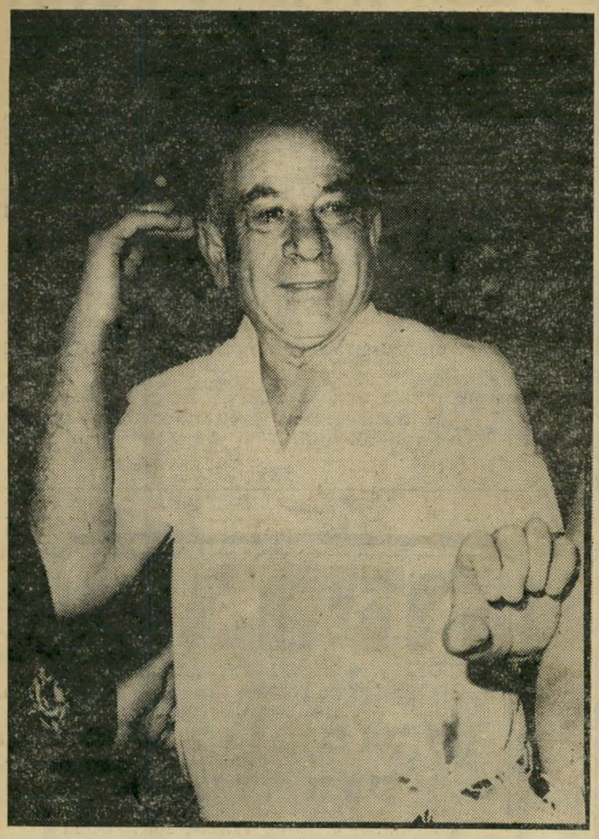

שר־אוצר הורביץ
מודעות פירסומת

חקירת־הגיור של בן־אברהם
תופס או לא תופס

או"ם הרפתקאה במלון

חיילי האו"ם באו לחפש הרפתקה בתל־אביב ומצאוה

השעה היתה כבר שלוש לפנות־בוקר כשנוריס סימקין ורוני קייטרי חזרו למלונם. השניים הם חיילי כוח־האו"ם השוהה ברמת־הגולן. מדי פעם הם מגיחים לתל־אביב, העיר הגדולה, ומבקשים בידור והרפתקות.

השבוע נכנסו לחדרם במלון נוצ־ציונה, הקרוב לרובע הבידור של רחוב הירקון בתל־אביב. השניים בלונדיים ודקי־קומה, היו שמחים ועליזים, וכטוב רוחם עליהם פגשו באולם הקבלה בחורה שחרחורת. הם שוחחו איתה באנגלית עיגלת על ארצם פינלנד, ועל רמת הגולן, והלכו לחדרם.

סימקין התחיל להתפשט, הוריד את שעונו וטבעתו, ושלף את ארנק־הכסף שלו. גם חברו הוציא את צרור־הכסף שנותר לו אחרי ערב מבדר בתל־אביב, והניח אותו על שולחן־הלילה.

החום היה גדול, ושני החיילים הסקנדינביים החליטו לעשן סיגריה אחרונה לפני השינה. והנה מבעד לדלת שנשארה פתוחה בשל החמסין, ראו את הגברת הצעירה עמה שוחחו קודם.

הצעירה סיפרה במישטרה כי השניים הציעו לה 50 דולר עבור חסדיה, אך למרות שהיא עוסקת בזנות מפעם לפעם, סרבה להם.

(המשך בעמוד 64)